

ВТУ „Свети Свети Кирил и Методий”

С Т А Н О В И Щ Е

по конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент” по

Професионално направление 3.2. Психология, специалност

, „Педагогическа и възрастова психология”, обявен в ДВ бр.

107/20.12.2024

Кандидат: гл. ас. д-р Моника Дойчинова Симеонова-Инглизова

Член на научно жури: проф. д-р Красимира Александрова Йонкова

Обща характеристика на научноизследователската и научноприложната дейност на кандидата:

Представената за изготвяне на Становище научна продукция на гл. ас. д-р Моника Инглизова включва 18 научни труда: 1 хабилитационен монографичен труд „Академичният стрес в съвременното висше образование – предизвикателства и стратегии за справяне сред студентите”; 1 книга, публикувана на база защитен дисертационен труд „Професионалната устойчивост – предпоставка за успешна педагогическа дейност”; 16 статии и доклади /11 самостоятелни и 5 в съавторство/, между които 5 на английски език, публикувани в нереферирани списания с научно рецензиране. Нейната научноизследователска работа и професионална реализация е презентирана – подредено и коректно – за времето след присъждане на образователната и научна степен „доктор” през 2015 г. При прегледа на документацията не констатирах нарушения. Тя е съвършено изрядна и отговаряща на всички критерии по смисъла на процедурата за провеждане на настоящия конкурс.

От проверката за изпълнение на минималните национални изисквания, както и на определените в Правилника за условията и реда на заемане на академични длъжности в ТУ-София установих, че по Показател 1 кандидатът има 50 точки; по Показател 3 има 100 точки; по Показатели

от 4 до 10 има 206,66 точки; по Показатели от 11 до 13 има 75 точки; по Показател 16 има 15 точки и по Показател 23 има 585, 75 точки. Става повече от очевидно, че с набрания брой точки 1032,41 кандидатът не само е изпълнил, но и впечатляващо надхвърля минималните национални изисквания от 430 точки за покриване на наукометричните показатели. Факт, който еднозначно свидетелства за особено интензивната и сериозна научноизследователска и научноприложна дейност на кандидата.

Оценка на педагогическата подготовка и дейност на кандидата:

Гл. ас. д-р Ингелизова има достоен за уважение дългогодишен преподавателски опит, но съгласно условията на конкурса е приложила Справка с хорариума на водените от нея лекции за последните 3 години в ТУ-София, ИПФ Сливен по съответните учебни дисциплини от Професионално направление 1.2. Педагогика, възлизащи на 537 часа при изискуем минимум 30. Няма как да не открай нейната изключителна ангажираност не само с теоретичната, но и практическата подготовка на бъдещите учители, извършването на редица допълнителни академични дейности, участията в образователни семинари, в национални и международни научни конференции, разработването на актуални учебни програми и обучителни материали. Ето защо давам отлична оценка на нейната педагогическа подготовка и преподавателска работа.

Основни научни и научноприложни приноси:

Най-напред ще кажа няколко думи за **статиите и докладите**, включени в депозираната научна продукция. Считам, че третираната в тях проблематика е адекватна на профила на обявения конкурс и явно кореспондира с предметната област на Педагогическата и възрастовата психология. Съдържателните акценти гравитират главно около иновативните техники за учене и преподаване, актуалния статут на инженерното образование, ролята на емоциите, мотивацията и стратегиите за редуциране на професионалния стрес. Считам, че тези разработки са индикатор за последователното задълбочаване на автора във възможностите за оптимизиране на педагогическата теория и практика и определят **научноприложният им принос** в добре аргументирания и лансиран психологически състоятелен подход за постигане на по-качествено съвременно образование.

Несъмнено, във всяка процедура по хабилитация с най-голяма тежест, значима стойност и творческо присъствие на автора се отличава **монографичният труд, представен за основен**. В случая, става дума за монографията „Академичният стрес в съвременното висше образование – предизвикателства и стратегии за справяне сред студентите”. Тя е с балансиран и добре композиран количествен обем, базирана е на достатъчно информативна и актуална теоретична база и е изградена в пет съдържателни аспекта.

С отлично познаване на специализираната научна литература, текстът е фокусиран върху психологията на стреса изобщо, и в частност в академична среда. Креативният замисъл е научно верифициран посредством проведеното емпирично изследване на академичния стрес сред студентите, чийто дизайн е ясно, пълно и последователно описан.

Формулирани в синтезиран вид, в този монографичен труд откривам следните **приносни моменти**:

1. Оригинално е разработена съвременна феноменология на стреса, концептуализиран в ранг на комплексно явление в измеренията му на психологичен, икономически, педагогически и социокултурен аспект. Виждам **основният научен принос** именно в този ракурс /1 и 2 глава/.
2. Експертно за професионалистите и увлекателно за свободната аудитория, концепцията за академичния стрес е доразвита в стабилно аргументираната теза, че познаването и съобразяването с психологичните особености на възрастовия период решаващо предопределя разработването на адекватни стратегии за справяне с академичния стрес от страна на студентите /с. 104/. В тази връзка намирам основание да положа **собствения методически и научноприложен принос** на гл. ас. д-р Инглизова.
3. С висока **практико-приложна стойност** отличавам авторовите идеи, въплътени в изградения модел на взаимодействията между стреса, реакциите към стресови ситуации, стратегиите за справяне и студентското благополучие, които оценявам като елементи на иновативен подход, допълващ и обогатяващ психолого-педагогическото познание за актуално и качествено функциониране на образователния процес /с. 197-200/.

4. Считам, че авторът действително участва в националния и глобалния дебат за реформиране на образователната система в контекста на безprecedентната динамика на времето с инициативи за създаване на адекватно функционираща и психологически подкрепяща младите хора академична среда. Това обстоятелство несъмнено има висока **методическа и научноприложна стойност**.

В обобщен вид ще посоча и **основните приносни аспекти**, които откривам в **книгата, публикувана въз основа на защитен дисертационен труд „Професионалната устойчивост – предпоставка за успешна педагогическа дейност”**. Считам, че самият фокус на труда върху личностното качество „профессионална устойчивост“ е не просто актуален; той все повече се превръща в почти злободневен за настоящето ни психолого-педагогически проблем, чието осветяване осъвременява знанието и съдейства за оптимизиране на формирането му.

Намирам основание да положа приносните аспекти в няколко основни полета:

1. Идентифицирам **основният научен принос** към областта на Педагогическата и възрастовата психология в ерудирания анализ на съвременното професионално образование по посока на неговото модернизиране в духа на високотехнологичния 21-и век.
2. Откриването на ключовите фактори за изграждане на професионална устойчивост във феномените на мотивацията, емоционалната стабилност и социалната подкрепа е успешно концептуализирано в педагогически контекст, което свеждам до групата на **научноприложните приноси** /1 и 2 глава/.
3. **Собствено методическият принос** на автора виждам във включването на нови теми в учебната дисциплина „Методика на преподаването“, свързани с осъзнаването на тези личностни качества, които предпоставят формирането на професионалната устойчивост на бъдещите учители /с. 102/.
4. Констатирам **приложен принос** в авторски създадения модел за професионална устойчивост, базиран на експериментална работа, реално апробиран и съпровожден с практически насоки за прилагане в образователната практика /4 глава/.

В обобщение на констатациите ми във връзка с научните приноси в работата на гл. ас. д-р Ингелизова искам да заявя, че във всички публикации са демонстрирани много добре развити академични умения за прилагане на комплексен подход, при който почти всяко изследвано от автора явление е теоретично анализирано, емпирично проучено и подложено на рефлексия в редица аспекти. В резултат, почти всеки анализ приключва с конкретна визия за подобряване на професионалната подготовка на инженер-учителите и повишаване на тяхната мотивация за упражняване на такъв вид труд така, че наистина да отчита значението на преживяваното психично благополучие в академичната среда.

Значимост на приносите за науката и практиката:

Нямам съмнение, че констатиранияте приноси имат съществено значение за областите на социалната и педагогическата теория и практика; те са извор на ценно знание, актуална научна информация и смислено зададени практически ориентири в духа на съвременната образователна концепция за интелигентен растеж. Броят на цитиранията, постигащ 75 точки и надвишаващ изискуемия минимум, публикациите на английски език, достъпният стил на писане по актуални теми, превършват кандидата в уважаван и разпознаваем изследовател „в“ и „извън“ академичното ни пространство.

Критични бележки и препоръки:

Не намирам основания за изказване на някакви сериозни критични бележки към съдържанието на рецензираните научни трудове. Искам обаче да препоръчам на Моника да продължи с вдъхновение да изучава сложния лабиринт на науката Психология, въплъщавайки откритията си „в помощ на човека“ в нови изследователски проекти, във формална и неформална комуникация с цялата академична общност за обмяна на иновативни и повишаващи мотивацията за учене добри педагогически практики. Определено считам, че това е една от най-силните ѝ страни.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Безусловно считам, че цялостната продукция на кандидата представлява актуално, иновативно и смислено постигнато стъпало на себереализация и професионализъм. В публикациите констатирах в достатъчна степен научни, научноприложни и приложни приноси. Ето

зашо и въз основа на запознаването ми с представените научни трудове, тяхната значимост, съдържащите се в тях научни, научноприложни и приложни приноси, намирам за основателно да предложа гл. ас. д-р Моника Дойчинова Симеонова-Инглизова да заеме академичната длъжност „доцент” в Професионално направление 3.2. Психология по специалността „Педагогическа и възрастова психология”.

17. 03. 2025

ЧЛЕН НА ЖУРИТО: проф. д-р Красимира Йонкова

St. Cyril and Methodius University of Sofia

POSITION STATEMENT

**for the competition for the academic position of "Associate Professor" in
Professional Field 3.2. Psychology, specialization "Pedagogical and
Developmental Psychology,"**

announced in the State Gazette issue no. 107/20.12.2024

**Candidate: Chief Assistant Prof. Dr. Monika Doichinova Simeonova-
Ingilizova**

Member of the Scientific Jury: Prof. Dr. Krasimira Alexandrova Yonkova

**General characteristics of the candidate's scientific research and
applied scientific activities:**

The scientific output presented by Chief Assistant Prof. Dr. Monika Ingilizova for the purpose of this Position Statement includes 18 scientific works: 1 habilitation monograph "Academic Stress in Modern Higher Education – Challenges and Coping Strategies among Students"; 1 book based on a defended dissertation "Professional Resilience – A Prerequisite for Successful Pedagogical Activity"; 16 articles and reports (11 sole-authored and 5 co-authored), among which 5 are in English, published in non-refereed journals with scientific peer review. Her research work and professional career have been presented in an orderly and correct manner since the conferral of the educational and scientific degree "Doctor" in 2015. Upon reviewing the documentation, no violations were found. It is perfectly in order and meets all the criteria of the procedure for conducting this competition.

From the check on the fulfillment of the minimum national requirements, as well as the conditions specified in the Regulations for the Conditions and Procedure for Holding Academic Positions at the University of Sofia, I found that under Indicator 1, the candidate has 50 points; under Indicator 3, she has 100 points; under Indicators 4 to 10, she has 206.66 points; under Indicators 11 to 13, she has 75 points; under Indicator 16, she has 15 points; and under Indicator 23, she has 585.75 points. It becomes more than obvious that with a total score of 1032.41, the candidate not only meets but impressively exceeds the minimum national requirements of 430 points for meeting the scientometric indicators. This fact clearly attests to the particularly intensive and serious scientific research and applied scientific activity of the candidate.

Evaluation of the candidate's pedagogical training and activity:

Chief Assistant Prof. Dr. Ingilizova has a long-standing teaching experience deserving of respect, but in accordance with the competition conditions, she has provided a report of the number of hours of lectures she has conducted over the last 3 years at the University of Sofia, IPF Sliven, in the respective academic subjects of Professional Field 1.2. Pedagogy, amounting to 537 hours, with a required minimum of 30. I must highlight her exceptional commitment not only to theoretical training but also to the practical preparation of future teachers, involvement in numerous additional academic activities, participation in educational seminars, national and international scientific conferences, and the development of current curricula and training materials. For this reason, I give an excellent evaluation of her pedagogical training and teaching work.

Main scientific and applied contributions:

First, I will say a few words about the articles and reports included in the submitted scientific output. I consider that the issues addressed in them are adequate to the profile of the announced competition and clearly correspond to the subject area of Pedagogical and Developmental Psychology. The substantive focus primarily gravitates around innovative techniques for learning and teaching, the current status of engineering education, the role of emotions, motivation, and strategies for reducing professional stress. I believe that these studies are indicators of the author's consistent deepening in the possibilities for optimizing pedagogical theory and practice, and I consider their applied scientific contribution to be in the well-argued and psychologically sound approach to achieving a higher quality contemporary education.

Undoubtedly, in any habilitation procedure, the monograph, presented as the primary work, stands out with the most significant weight, value, and creative presence of the author. In this case, the monograph is titled "Academic Stress in Modern Higher Education – Challenges and Coping Strategies among Students." It is well-balanced and well-structured in terms of its volume, based on a sufficiently informative and up-to-date theoretical foundation, and is built in five substantive aspects.

With an excellent understanding of the specialized scientific literature, the text focuses on the psychology of stress in general, and in particular, in the academic environment. The creative concept is scientifically verified through an empirical study of academic stress among students, whose design is clearly, fully, and consistently described.

Formulated in a synthesized form, in this monograph, I find the following contributing moments:

1. A modern phenomenology of stress has been developed, conceptualized as a complex phenomenon in its psychological, economic, pedagogical, and socio-cultural dimensions. I see the main scientific contribution in this perspective (Chapters 1 and 2).
2. Expertly for professionals and engaging for a general audience, the concept of academic stress is further developed in the well-argued thesis that understanding and taking into account the psychological characteristics of the developmental period decisively determines the development of adequate strategies for coping with academic stress among students (p. 104). In this regard, I find grounds to recognize the methodological and applied scientific contribution of Chief Assistant Prof. Dr. Ingilizova.
3. With high practical-applied value, I highlight the author's ideas, embodied in the developed model of the interactions between stress, reactions to stressful situations, coping strategies, and student well-being, which I evaluate as elements of an innovative approach, complementing and enriching psychological-pedagogical knowledge for the current and quality functioning of the educational process (pp. 197-200).
4. I believe the author is actively participating in the national and global debate on reforming the educational system in the context of the unprecedented dynamics of the times, with initiatives to create an adequately functioning and psychologically supportive academic environment for young people. This circumstance undoubtedly has high methodological and applied scientific value.

In summary, I will also point out the main contributions found in the book, published based on the defended dissertation "Professional Resilience – A Prerequisite for Successful Pedagogical Activity." I believe that the very focus of the work on the personal quality "professional resilience" is not just relevant; it is increasingly becoming an almost urgent psychological-pedagogical issue of our present, whose clarification modernizes knowledge and contributes to optimizing its formation.

I find grounds to consider the contributions in several key areas:

1. I identify the main scientific contribution to the field of Pedagogical and Developmental Psychology in the erudite analysis of modern professional education towards its modernization in the spirit of the high-tech 21st century.
2. The identification of key factors for building professional resilience in the phenomena of motivation, emotional stability, and social support is successfully conceptualized in a pedagogical context, which I classify as part of the applied scientific contributions (Chapters 1 and 2).

3. The author's methodological contribution is found in the inclusion of new topics in the course "Teaching Methodology," related to the awareness of those personal qualities that are prerequisites for forming the professional resilience of future teachers (p. 102).
4. I observe an applied contribution in the author's created model of professional resilience, based on experimental work, practically tested, and accompanied by practical guidelines for implementation in educational practice (Chapter 4).

In summary of my findings regarding the scientific contributions of Chief Assistant Prof. Dr. Ingilizova, I want to state that all of her publications demonstrate well-developed academic skills for applying a comprehensive approach, in which almost every phenomenon studied by the author is theoretically analyzed, empirically researched, and subjected to reflection in various aspects. As a result, almost every analysis concludes with a specific vision for improving the professional training of engineering teachers and increasing their motivation to engage in such work, which truly takes into account the significance of psychological well-being in the academic environment.

Significance of the contributions for science and practice:

I have no doubt that the contributions found are of significant importance for the fields of social and pedagogical theory and practice; they are a source of valuable knowledge, current scientific information, and meaningfully set practical guidelines in the spirit of the contemporary educational concept of intelligent growth. The number of citations, reaching 75 points and exceeding the required minimum, publications in English, the accessible writing style on current topics, make the candidate a respected and recognized researcher "within" and "outside" our academic space.

Critical Remarks and Recommendations:

I find no grounds for making any serious critical remarks about the content of the reviewed scientific works. However, I would like to recommend that Monika continue to explore the complex labyrinth of the science of Psychology, embodying her discoveries "for the benefit of humanity" in new research projects, through formal and informal communication with the entire academic community to exchange innovative and motivationally enhancing good pedagogical practices. I definitely consider this to be one of her strongest points.

CONCLUSION

Without a doubt, I consider the overall output of the candidate to be a current, innovative, and meaningfully achieved step in self-realization and professionalism. In the publications, I have found a sufficient degree of scientific, applied scientific, and practical contributions. Therefore, based on my review of the presented scientific works, their significance, and the scientific, applied scientific, and practical contributions they contain, I find it justified to propose Chief Assistant Prof. Dr. Monika Doichinova Simeonova-Ingilizova for the academic position of "Associate Professor" in Professional Field 3.2. Psychology, specializing in "Pedagogical and Developmental Psychology."

17.03.2025

MEMBER OF THE JURY: Prof. Dr. Krasimira Yonkova

V V ✓